

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De strangulatione ac interitu Valentiniani adolescentis Imperatoris
Romani, & de Tyrannide Eugenij, & de vaticinio Iohannis monachi
Thebaide morantis. Cap. XXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

SOZOMENI HISTOR.

Imperator non potuit, ut ab opinione sua desisteret, erat enim sectæ Macedonianæ. Quamquam tamen vincentinus presbyter, eiusdem sectæ fautor, qui & ipsam & Prophetæ loculos ex æquo venerabatur, & sacerdotio in hunc ipsum usum fungebatur, euestigio secutus est, & cum iis, qui de catholica ecclesia erant cõmunicavit, cum quidē uti Macedoniani dicunt, cum iureiurando protestatus esset, se ab eorum opinione nunquam esse recessurum. Sed ille ad extremum id hac adiecta conditione manifestè terminavit, ut si Baptista sequi vellet Imperatorem, & ipse quoque cum eodem absque omni hæsitatione conscientia communi- caret: Fuit autem hic natione Persa, & cum sub imperio Constantij persecutio Christianos affligeret, fugiens vni cum Adda consobrino suo ad Romanos venit, atque ipse quidem in clerum allectus est, & ad presbyterij dignita- tem processit. Addas autem vxore ducta plurimum pro- fuit ecclesie, & filium reliquit Auxentium, virum er- ga Deum fide, erga amicos prõptitudine insignem, vita integrum, literarum amatorem, & omnigena tum genti- lium tum ecclesiasticorum scriptorum eruditione præ- ditum, moribus commodis licet Imperatori & Aulicis familiaris esset, & in bellicis expeditionibus splendide se- gessisset. Verum illius quidem crebra mentio est tum apud probatissimos quosque monachos, tum apud homines studiosos, qui ipsum familiariter cognoue- runt. Matrona verò usque ad obitum in Cosilai pago versata est, vixitque religiosè admodum & castè, & sa- cris virginibus præfuit, quarum etiam nunc multas su- peresse intellexi, quæ mores disciplina per Matronam ac- cepta dignos representent.

*De Strangulatione ac interitu Valentini
adolescentis Imperatoris Romani, & de
Tyrannide Eugeny, & de vaticinio
Iohannis monachi Thebaide mo-
rantis. CAP. XXII.*

Ac The-

AC Theodosius quidem cum orientale imperium in pace gubernaret, his operam dabat, & studiosè admodum Diuinum numen venerabatur. Interea temporis nuntiatur Valentinianum Imperatorem strangulatione interiisse. dicebatur autem, hanc mortem illi per cubicularios eunuchos, & alios quosdam aulicos, & Arbogasten exercitus præfectum esse structam, ob id, quod patrisantem in Imperio iuuenem, & ad multa difficilem reperissent, quæ ipsis placuissent, alij putant eum sibi ipsi manus intulisse, quod quædam conatus quæ eius ætatis feruori non conueniunt, prohibitus fuerit, ac propterea viuere dignatus non sit, quod Imperator cum esset, quod vellet facere non permetteretur: Aiunt sanè hunc adolescentulum ob generositatem corporis & virtutum Regalium excellentiam impendio dignum esse visum imperio, vt qui magnanimitate ac iustitia patrem superare potuisset, si ad virilem ætatem peruenisset: Sed is quidem tamen talis esset ita periit: Porro Eugenius quidam erga Christianorum religionem non syncerè affectus principatum inuasisit, & imperii insignia assumpsit: Putabat enim se id quod conabatur absque impedimento consecuturum, inductus quorundam verbis, qui se futura prædicturos pollicebantur, ex victimarum immolatione, ex viscerum inspectione, ex obseruatione syderum: Harum rerum studiosi tunc erant cum alij multi apud Romanos in dignitate cõstituti viri, tum etiã Flavianus tunc tẽporis Hyparchus, vir eximius & in rebus politicis prudens habitus, quiq̃ue insuper ex omnis generis diuinationis scientia exactè præscire futura credebatur, hac enim ex istimatione Eugenium potissimum perpulit, vt ad bellum sese pararet. Cum Imperium illi fato destinatum esse asseueraret, & victoriam ex pugna illi cessuram, & mutationem Religionis Christianæ. Atque Eugenius quidem hac spe inescatus maximum parauit exercitum, & Italiæ portas, quas Romani Iulias Alpes vocant, occupatas præsidio continuit, vt quæ per angustias vnum duntaxat accessum præbeant, cum vtrinq̃ue præruptis scopulis & altissimis montibus communitæ sint: Theodosius interim sollicitus quem nam exitum habiturum

SOZOMENI HISTOR.

biturum esset hoc bellum, quod contra se susceptum erat, & vtrumne se ipsum subducere, an verò ingruentē hostem sustinere oporteret, constituit in hanc rem vti consilio Iohannis monachi Thebaide morātis, quem inibi ob futurorum scientiam celeberrimum fuisse superius dictū est: Itaque Eutropium ex eunuchis aulicis vnū, qui ipsi fidus erat, in Aegyptum misit, vt, si fieri posset, ipsum adduceret, vel si sequi grauaretur, saltem quid factū opus esset, ex ipso cognosceret. Ille igitur cum ad Iohannem peruenisset, vt ad Imperatorem veniret non impetrauit, sed reuersus nūciauit illi, quod & in illo bello victor futurus esset, & sublato Tyranno in Italia moriturus: Quæ vtraque fuisse vera euentus docuit.

*De exactione vectigalium, de imperatoris statuis
apud Antiochiam deiectis, & Flauiani Episcopi
legatione. CAPVT XXIII.*

HOC tempore ob necessitatem belli visum est prefectis, quibus id ex officio competebat, vt plus solito tributorum à vectigalibus exigerent: cuius rei nomine cōcitata seditiōe populus Antiochenus in Syria, statuas imperatoris & cōiugis eius deiecit, & iniecto fune prauiit, emissis etiam contumeliosis vocibus, quales emitti consentaneum est à multitudine grafsante: Caterū cum Imperator ex Antiochiensibus multos perdere decreuisset, ad solum eius propositi rimorem plebs consternata fuit, & remisso furore pœnitentiā egit, ac perinde vt ob presentia mala, quæ futura nūciabantur, gemebat ac plorabat, & Deo supplicabat, vt Imperatoris iram mitigaret. Cantilenus quibusdam lugubribus ad eam supplicationem vsurpatis: Tum etiam Flauianus Antiochiensiu episcopus pro ciuibus suis intercedens, offenso etiamnum imperatore, persuasit adolefcētibus qui ad mensam imperatoriā canere selebant, vt eas pronūciarent cantilenas quæ in Antiochiensium supplicationibus erant: Quod factū ferunt Imperatorem humanitatis affectu pertusum, & misericordia vntum, confestim iram posuisse, & vrbi reconciliatum thrymis irrigasse phialam, quam tum forte manu tenebat: A-